

3. *Моніторинг процесу децентралізації влади та реформування місцевого самоврядування станом на 10.10.2018 року. Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://storage.decentralization.gov.ua/uploads/library/file/318/10.10.2018.pdf>.*

Корецька Т.

Науковий керівник к.е.н., доц. Скорик Г.І.

ПРОБЛЕМИ АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Проблема активізації інноваційної діяльності суб'єктами господарювання є особливо актуальною в Україні, оскільки на даний момент більшість вітчизняних підприємств є технологічно відсталими, що породило низку негативних наслідків, таких як втрата ринкових переваг, спад темпів оновлення виробничої бази, зростання собівартості виробництва, застарілі технології. Також кадровий потенціал не завжди відповідає сучасним вимогам і наявна відсутність ефективних організаційних структур управління інноваційним процесом. До чинників сповільнення інноваційної активності організацій можна віднести політичну та економічну нестабільність, часту зміну законодавства, недосконалість державного регулювання інноваційної діяльності суб'єктів господарювання. Також уповільнює інноваційний розвиток вітчизняних суб'єктів господарювання їхня пасивність, нестабільність макроекономічного середовища, нестача власних ресурсів, висока вартість позикових коштів, необхідність повної реструктуризації промисловості, відсутність чіткої промислової та інвестиційної політики, невизначеність державних пріоритетів розвитку, значна техніко-технологічна відсталість вітчизняних підприємств від розвинутих країн світу та старіння технологічних процесів [1].

Дослідження діяльності українських підприємств показують, що питома вага тих, що впроваджували інновації, у період з 2008 по 2017 роки змінювалось у межах 6% (у 2008 р. цей показник становив 10,8%, у 2016 р. 16,6%, а у 2017 році він знизився на 2,3% і становив 14,3%). Показник питомої ваги реалізованої інноваційної продукції в обсязі промислової має тенденцію спадати. До прикладу, у 2008 р. він становив 5,9%, а у 2017 році – 0,7%, тобто він зменшився майже у 8,5 раз [4].

Значною мірою на розвиток інноваційної діяльності підприємств впливають і наукові дослідження та розробки. Станом на 2016 рік питома вага на виконання НДР у ВВП в Україні становила 0,48%. У таблиці показано той же показник у порівнянні з країнами ЄС у період з 2005 по 2016 роки.

**Питома вага витрат на виконання НДР у ВВП у країнах ЄС та
Україні в 2005-2016 рр., % ВВП**

Країни	Роки							
	2005	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
ЄС 28	1,74	1,93	1,97	2,01	2,02	2,03	2,03	2,03
Німеччина	2,42	2,71	2,80	2,87	2,82	2,87	2,92	2,94
Словенія	1,49	2,06	2,42	2,57	2,58	2,37	2,20	2,00
Чеська Республіка	1,17	1,34	1,56	1,78	1,90	1,97	1,93	1,68
Естонія	0,92	1,58	2,31	2,12	1,72	1,45	1,49	1,28
Угорщина	0,92	1,14	1,19	1,26	1,39	1,35	1,36	1,21
Іспанія	1,10	1,35	1,33	1,29	1,27	1,24	1,22	1,19
Польща	0,56	0,72	0,75	0,88	0,87	0,94	1,00	0,97
Словаччина	0,49	0,62	0,66	0,80	0,82	0,88	1,18	0,79
Болгарія	0,45	0,56	0,53	0,60	0,63	0,79	0,96	0,78
Литва	0,75	0,78	0,90	0,89	0,95	1,03	1,04	0,74
Румунія	0,41	0,45	0,49	0,48	0,39	0,38	0,49	0,48
Латвія	0,53	0,61	0,70	0,66	0,61	0,69	0,63	0,44
Україна		0,75	0,65	0,67	0,70	0,60	0,55	0,48

Примітка. Взято з джерела [2].

Найвища питома вага витрат на виконання НДР у Німеччині і становить майже 3% станом на 2016 рік. Цей показник у 6,125 разів вищий, ніж аналогічний показник в Україні. Спостерігається постійне зменшення питомої ваги у зв'язку зі збільшенням витрат на обороноздатність країни.

З метою активізації інноваційної діяльності організацій керівникам підприємств необхідно насамперед скласти і реалізовувати стратегію інноваційного розвитку на основі інноваційного потенціалу підприємства та рівня його використання. Не менш важливу роль відіграють наявність і масштаби матеріальних, фінансових, трудових та інформаційних ресурсів, які визначають готовність ефективно впроваджувати та освоювати підприємством інноваційні технології. Сучасна інфраструктура також допомагає ефективно взаємодіяти постачальникам ресурсів чи товарів з їхніми споживачами.

Можна зробити загальний висновок, що інновації – невід'ємна частина сьогоdnішнього ринку, і це є одним із тих чинників, який допомагає підприємству стати більш конкурентоспроможним.

Література

1. Р.О. Мірошник, О.П. Просович. *Проблеми активізації інноваційної діяльності організацій.*
2. Ляшенко О.М. *Результативність бюджетного фінансування наукових досліджень в Україні.*